peal, häkkiste kuleb tema midagi seina peal tiksuwad. Tema watab ümber ja nääb ku walgel üht höbe tasku uuri. Temal tulli suur himo peale seda uuri ärawõtta ja sellega haknast wälja põgeneda. Tema siida ütles temale kül: sa ei ole mitte üksi! Jummal on sinu jures; peaksid ja tema wastu pattu tegema. Aga tema himmo läks ikka suremaks selle ilusa uuri jures. Wimaks sai tema südametunnistus tema üle wõimust, ja tema hüppas haknast wälja, sest tema arwas et tema sedawiisi oma himu üle pidi wõimust sama. Kui tema paar sadda sammu oli edasi läinud, kahetses tema, et tema seda uuri polnud kasa wõtnud, ja tema tahtis juba ümber pöörda ja minna ueste seda uuri äratoma. Aga tema südame tunistus ei lasknud teda minna, ja tulletas temale meele püha Jummalat. Sedawiisi läks tema edasi, ku ei paistnud enam ja tema ümber oli pilkane pime, ja tema heitis enast magama. Hommingul sai tema ühest hirmsast kärrast ülesäratud, ja kui tema silmad lahti löi, ehmatas tema wäga. Tema oli ühe wõlda al maganud, ja nägi enese pea kohtas innimest ülewal rippumas, kelle ümber suur hulk ronkasi kogund. Siis ütles üks heal temale ta südames nõnda oleks sinoga ka wimaks läinud kui sina oleks warastama hakkanud. Tema laskis põlwile, ja tänas Jummalat, et ta teda oli hoidnud kiusatuse eest, ja tema lubbas teda ikka aunstada ja tämmada.

Üks nar sureb iga pääwa kartuse pärast, et ta wiimaks peab ommeti üsna ära surema.

Üks Jumala kartmata elab iga pääw nõnda nagu tema iialgi ei sureks.

See aga on tark, kes iga pääwa nõnda elab, nagu woiks ta igas tunnis surra.

Söbru, kui häda käes, on palju ühe loodi sees; kõige armsamad sõbrad on sagedaste kõige suuremad waenlased.

Jumal hoidku mind mo sõbrade eest, kül ma ise katsun ennast oma waenlaste eest hoida.

Waenlane lööb nähes ees ja sõber rajub salaja selja taka.

Ohaka okkas pistab kibedaste, aga wale keel leikab wäga walusaste. Ma tahan en-